

Publicerad 2012-05-05 10:26 av Håkan Eklund

omarbetad tidigare text inför nytt projekt

Betty Page Sthlm II

Stockholm, den 16:e Juni 1943

Klockan slår och den sommaren anländer en poet.

Håll min hand och klä dig för kravaller.

Här är asfalten hel men marken ändå full av hål.

Ska vi trilla ner?

Klockan slår och vi måste hitta henne.

Den nedslagna blicken bland vilda ögon.

Hon som står ut för att de andra tar plats.

Jag reste hit i ett annat ärende men hur kan

man kunna styra sådant eller

styra något överhuvudtaget?

Klockan slår ju i hamnen och korten blandas

hela tiden om.

Sen sitter hon där. Ristad som sätet.

Framför oss med motorsågsvingar

på det bara skinnet.

Lilla du. SOM du vill men inte vågar att någon ska

bli hänförd. Här är vi nu och vi ser dej.

Var det så du tänkt?

Kan du fortsätta bort i tunneln nu?

Kan du ha den känsla med dig att allt inte är bortkastat?

Kan du höra den?

Klockan som slår nere i hamnen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Håkan Eklund med Poeter.se id #3586 innehar upphovsrätten